

Η ΚΑΛΠΑΖΟΥΣΑ ΠΡΟΟΔΟΣ

Υπάρχουσι παρ' ἡμῶν ἄνδρες συστηματικῶς μεμφήμοιροι, ἄνδρες εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὑποίων ἀδύνατον νὰ εἰσδύσῃ ἢ ζωογόνοις ἐλπίσι κρείττονος μέλλοντος. Οἱ ἄνδρες οὗτοι οὐδενικῶς ὑποπτεύοντες τὰς παρ' ἡμῶν ὑπιστάμενας ἀτελείας, εἰς ἰδιοσυγκρασίας, ἢ ἕνεκα διοικητικῶν ἀμειψιμοῦσι, προκειμένου λόγου περὶ τῆς καλπαζούσης ἐν τῇ κλασικῇ ταύτῃ χώρα προόδου· ὅτι δὲ ἡ πρόοδος παρ' ἡμῶν διαφεύδουσα τοὺς νόμους τῆς φύσεως δι' ἀλμάτων τελεῖται, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐνὸς πρὸ μικροῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδ' ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν δύναται νὰ δανεισθῇ, ἀφ' ἧς ἢ καταπεσοῦσα δημοσία πίστις ἀνορθοῦται ὡς ὁ παραλυτικὸς τῆς γραφῆς καὶ ἡ Ἑλλὰς δανειζέται ἢ ἀκριθέστερον χρεοῦται 135 ἑκατομμύρια, ὅπως ἀληθεύσῃ τὸ «ἀπολώμεθ' ἂν, εἰμὴ ἀπολώλαμεν». Ἀλλὰ πῶς ἐξηγεῖται τὸ θαῦμα τοῦτο; Πῶς ὁ παραλυτικὸς ἐπεριπάτησεν; Ὁ λόγος εὐκατανόητος καθότι διὰ μὲν τοῦ νέου δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων, τὸ κεφάλαιον τοῦ δημοσίου χρέους παραβαλλόμενον πρὸς τὸ ἐξοφληθῆναι, ἤρξην ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ, διὰ δὲ τῶν νέων φόρων, ὁ ἀφελίτης, ἦτοι οἱ φορολογούμενοι ἐγένοντο πτωχότεροι.

Ἴδού οἱ δύο ἐπιστημονικοὶ λόγοι τῆς πολυκρότου ἀνορθώσεως τῆς δημοσίας πίστεως, τὰ νέα χρέη, οἱ νέοι φόροι καὶ ἡ πολυετής διάθεσις ὑπὲρ φιλοπλούτων δανεισμάτων, τῶν δημοσίων μονοπωλίων. Ἴδού παρ' ἡμῶν ἐξαιρετικῶς οἱ δύο παράγοντες τῆς δημοσίας πίστεως, χρέη καὶ φόροι. Ἀπορον δὲ εἶνε, πῶς προκειμένου περὶ τῆς ἕνεκα τοῦ νέου δανείου παγιώσεως τῆς δημοσίας πίστεως, ἢ ἔσχατον θέσιν κατέχουσα Ἑθνικὴ Τράπεζα, ἀντὶ νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῇ χρηματιστικῇ ταύτῃ πράξει, ὡς συμβαλλόμενος, προτιμῆσαι τὴν σημαντὴν θέσιν τοῦ «συνδρομητοῦ» ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς καθ' ὁμολογίαν ὑποτιμῆσεως δέκα μικροσκοπικῶν δραχμῶν. Ἴσως διότι κατὰ τὴν Γραφὴν, «ὁ ταπεινὸν ἑαυτὸν ὑφωθήσεται.»

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Πλένι...

ΗΜΕΡΑΙ

μεν πλησιάζουσι εἰς τὸ πέλαγος τῶν ἐκλογῶν. Ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ ζωηρότης ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ κορυφούνται. Τόσα λέγονται καὶ γράφονται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὥστε ὁ νοῦς τῶν πολιτῶν διατελεῖ εἰς ἀληθῆ ἀναστάτωση. Καὶ αὐτὴ ἡ λογικὴ κατὰ τὰς τοιαύτας ἐποχὰς ἢ φυγαδεύεται ἢ ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς καὶ γίνεται Ἐκ-λογικὴ.

✱

Ἴδού π. χ. μία περίστασις παράδοξος.

Μόνον ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν καὶ οἱ μᾶλλον αὐστηρῶς τὰ παραγγέλματα τῆς ὑγειεινῆς ἀκολουθοῦντες ὑποψήφιοι εὐχαριστοῦνται καὶ ἐπιδιώκουσι πανταχοῦ ὡς νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸ ρεῦμα.

✱

Ἀκούσατε καὶ ἓνα διάλογον μεταξὺ ἐνὸς Συγγριστοῦ καὶ ἐνὸς Σουτσιαστοῦ.

— Τὸ μέγα ρεῦμα εἶνε ὑπὲρ τοῦ Συγγροῦ.

— Τὸ Μέγα Ρεῦμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως... πιθάνον! Ἐλησμονήσατε ὅμως ὅτι κατεστράφη!

✱

Καὶ ἄλλο παράδοξον καὶ ἀκατανόητον.

Ὁ κ. Συγγρός, ὁ πλουσιώτατος τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποψηφίων νὰ ἔχη ἀντιπρόσωπόν του ἐν Ἀθήναις καὶ πρᾶκτορά του διὰ τὰς ἐκλογὰς ἓνα Ἀνάργυρον, τὸν κ. Σιμόπουλον!

✱

Οἱ στύλοι καὶ οἱ πάσσαλοι τοῦ τηλεγράφου ἐσείοντο χθὲς ὑπερηφάνως καὶ οἶονε μετ' ἀγαλλιᾶσεως καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἀνευ ἀνέμου σφοδροῦ. Οἱ διαβάται ἐκπληκτοὶ ἠρώτων τί σημαίνει τὸ περίεργον φαινόμενον. Μετ' ὀλίγον ἐγνώσθη, ὅτι εἶχε διορισθῆ ἀναπληρωματικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων τοῦ Κράτους ὁ κ. Καζάκης.

✱

Ὅπως ἐν ἀρνεῖς καὶ ἀνευ προειδοποιήσεως ἐτελέσθη.

σαν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν τῷ Ζαππεῖῳ καταστήματι τῆς Ἐκθέσεως. Μετέσχον αὐτῶν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μόνον, ἐνίκησε δ' ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν δρόμον ὁ κ. Μανσόλας, φέρων μαλίστα ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τὸ σιδηροῦν χρηματοκιβώτιον τῆς Ἐπιτροπῆς!

✱

Τί κόσμος ἰδιότροπος! Τώρα θέλουν νὰ γυμνάσουν καὶ τὰς περιστέρους νὰ γείνουν ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ συνιστῶσι πρὸς τοῦτο ἑταιρίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἀπόλλυται διὰ παντός μία ὡραία ποιητικὴ ἔκφρασις, διότι θὰ εἶνε ἀδύνατον τοῦ λοιποῦ καὶ ἀνάργυστον ν' ἀποκαλῶνται ἀθῶναι αἱ περιστέρας, ἀφοῦ θ' ἀνήκωσιν ὅπως δήποτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

✱

Ἀφοῦ γίνεται λόγος καὶ σκέψις περὶ πτήσεως...

Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον ἀντὶ νὰ φροντίζουσι περὶ τῶν περιστέρων, νὰ περικόψουσι τὰς πτέρυγας τῶν τριμῶν τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν διαχειρίσεων, οἷτινες ὡς ἀρπακτικὰ ὄρνεα δραπετεύουσι ἀνεπιστρέπτει μετὰ τὴν λεηλασίαν;

✱

Ὁ μόνος ἐκ τῶν ὑποψηφίων συμβούλων ὅστις δὲν ἐτοιχοκόλλησε πρόγραμμα εἶνε ὁ ἀγαπητὸς καὶ δημοτικὸς Μίκης Λάμπρος, ἐκ μετριοφροσύνης πιθάνον διὰ νὰ μὴ ἀναγνώσωσιν οἱ διαβάται λαμπρὸς ὑποψήφιος σύμβουλος.

✱

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου πρὸς ἀκηδῆ ὑπάλληλον βραδύναντα.

— Δὲν εἶδες ὅτι ἡ ὥρα εἶνε περσμένη;

— Δὲν δουλεύει τὸ ρολόγι μου.

— Φαίνεται ὅτι σοῦ μοιάζει!...

Ἄστος

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἀγαπητὴ μου καὶ περιπόθητε σύμβιε,

Πιστὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου, ὅπως ὑπῆρξα πάντοτε πιστὸς εἰς τὰ συζυγικά μου καθήκοντα, σοῦ γράφω, παμφιλτάτῃ μου Θεοδώρᾳ, τὰ νέα τῆς ἡμέρας. Τοιοῦτοτρόπως καταγίνουμι εἰς εὐχάριστον ἀσχολίαν καὶ συγκοινωνῶ μαζί σου, διότι, ὡς γνωρίζεις, ἡ συγκοινωνία εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν τόσον ὡς πρὸς τὰ κράτη ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς συζύγους.

Ἐγὼ ὅστις δὲν σὲ ἐζήλευσά ποτε ἀφότου πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἔδυσεν εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν οἰκιακῶν μεριμνῶν ἢ σελήνη τοῦ μέλιτός μας, ἤρχισα νὰ σὲ ζηλεύω τώρα συλλογίζομενος ὅτι εὐρίσκεσκι εἰς τὴν δρόσον καὶ τὸν καθαρόν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς. Ἐδῶ, φιλτάτῃ μου, εἰς τὴν πόλιν ἡμεῖς οἱ ἀτυχεῖς φλεγόμεθα ὑπὸ τοῦ καύσωνος, καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ ψυχρότης τὴν ὁποίαν πάντοτε ἡ κοινωνία δεικνύει πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐντίμους συνταξιούχους καὶ οικογενειάρχας, θ' ἀπεθνήσκαμεν ἐκ τῆς θερμότητος. Τὸ θερμόμετρον καθ' ἡμέραν ἀνέρχεται πολὺ ὑψηλὰ καὶ διὰ νὰ μετριάσω ὁπωσοῦν τὸν ἀφόρητον καύσωνα, κατεβίβασα τὸ θερμόμετρον μας—ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἠγοράσκαμεν, ὡς ἐνθυμεῖσκι, πρὸ δέκα ἐννέα ἐτῶν εἰς Ναύπακτον—κάτω εἰς τ' ὑπόγειον. Ἐλπίζω διὰ τῆς εὐφυοῦς ταύτης ἐπινοίας^{εἴ} κερδήσωμεν δύο τρεῖς βαθμούς, τοὺς ὁποίους σκέπτουμαι^{εἴ}.